

Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad betreffende verzekeringsbemiddeling

(2001/C 29 E/10)

(Voor de EER relevante tekst)

COM(2000) 511 def. — 2000/0213(COD)

(Door de Commissie ingediend op 20 september 2000)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op de artikelen 47, lid 2, en 55,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité,

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen vervullen bij de distributie van verzekerings- en herverzekeringproducten in de Gemeenschap een centrale rol.
- (2) Een eerste stap werd gezet met Richtlijn 77/92/EEG van de Raad ⁽¹⁾ ter bevordering van de uitoefening van het recht van vestiging en het vrij verrichten van diensten voor verzekeringsagenten en assurantiemakelaars.
- (3) Richtlijn 77/92/EEG zou van toepassing blijven, totdat de voorschriften betreffende de coördinatie van de nationale regelingen voor de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van verzekeringsagenten en assurantiemakelaars in werking zouden treden.
- (4) Aanbeveling 92/48/EEG van de Commissie van 18 december 1991 inzake verzekeringstussenpersonen ⁽²⁾ werd door de lidstaten grotendeels ten uitvoer gelegd en heeft ertoe bijgedragen de nationale bepalingen betreffende de vereisten inzake beroepsbekwaamheid en de registratie van verzekeringstussenpersonen nader tot elkaar te brengen.
- (5) Er bestaan echter nog belangrijke verschillen tussen de nationale bepalingen welke leiden tot belemmeringen voor de toegang tot en de uitoefening van de werkzaamheden van verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen in de interne markt. Het is derhalve wenselijk Richtlijn 77/92/EEG en Aanbeveling 92/48/EEG door een nieuwe richtlijn te vervangen.
- (6) Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen dienen ook gebruik te kunnen maken van de bij het Verdrag vastgestelde rechten op het gebied van vrije vestiging en vrije dienstverrichting.
- (7) Het feit dat verzekeringstussenpersonen niet in staat zijn in de gehele Gemeenschap vrij werkzaam te zijn, belemmert de goede werking van de interne verzekeringsmarkt.
- (8) De coördinatie van de nationale bepalingen betreffende de vereisten inzake beroepsbekwaamheid en de registratie van personen die werkzaamheden op het gebied van de verzekeringsbemiddeling aanvangen en uitoefenen, kan derhalve zowel tot de voltooiing van de interne markt voor financiële diensten bijdragen als tot de verhoging van de bescherming van de verbruikers op dit gebied.
- (9) Verscheidene soorten personen of instellingen, zoals agenten, makelaars en bankverzekeraars, kunnen verzekeringsproducten distribueren. De gelijkheid van behandeling van deze personen en de bescherming van de verbruikers verlangt dat al deze personen en instellingen door deze richtlijn worden bestreken.
- (10) Deze richtlijn dient van toepassing te zijn op personen wier normale werkzaamheden erin bestaan beroepshalve diensten op het gebied van verzekeringsbemiddeling aan derden te verstrekken. Zij dient derhalve niet van toepassing te zijn op personen met een andere beroepswerkzaamheid, zoals belastingconsulenten of accountants, die in de loop van die andere beroepswerkzaamheid incidenteel advies over verzekeringsdekking verstrekken.
- (11) De lidstaten dienen de mogelijkheid te hebben deze richtlijn niet toe te passen op personen die verzekeringsbemiddeling als nevenwerkzaamheid uitoefenen. In het belang van de bescherming van de verbruikers dient deze mogelijkheid echter strikt te worden beperkt.
- (12) Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen moeten door de bevoegde autoriteit van de lidstaat waar zij hun hoofdkantoor hebben worden ingeschreven, mits zij voldoen aan strenge beroepsvereisten inzake bekwaamheid, betrouwbaarheid, dekking tegen beroepsaansprakelijkheid en financiële draagkracht.
- (13) Dankzij een dergelijke inschrijving moeten verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen uit hoofde van de vrijheid van vestiging en de vrijheid van dienstverrichting in andere lidstaten werkzaam kunnen zijn, op voorwaarde dat tussen de bevoegde autoriteiten de vereiste kennisgevingprocedure is gevolgd.

⁽¹⁾ PB L 26 van 31.1.1977, blz. 14. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van Oostenrijk, Finland en Zweden.

⁽²⁾ PB L 19 van 28.1.1992, blz. 32.

- (14) Passende sancties zijn vereist tegen personen die de werkzaamheid van verzekerings- of herverzekeringbemiddeling uitoefenen zonder te zijn ingeschreven, verzekerings- of herverzekeringsondernemingen die gebruik maken van de diensten van niet ingeschreven tussenpersonen, of tussenpersonen die niet aan de ingevolge deze richtlijn vastgestelde nationale voorschriften voldoen.
- (15) De samenwerking en de uitwisseling van informatie tussen de bevoegde autoriteiten zijn ter bescherming van de verbruikers en ter verzekering van een gezond verzekerings- en herverzekeringsonderneming in de interne markt van wezenlijk belang.
- (16) Het is voor de verbruiker van wezenlijk belang te weten of hij met een tussenpersoon te maken heeft die over de producten van een groot aantal verzekeringsondernemingen advies verstrekt, dan wel over door een bepaald aantal verzekeringsondernemingen aangeboden producten.
- (17) Wanneer de tussenpersoon verklaart over producten van een groot aantal verzekeringsondernemingen advies te verstrekken, dient hij een onpartijdige en voldoende brede analyse van de op de markt verkrijgbare producten uit te voeren. Bovendien dienen alle tussenpersonen de redenen toe te lichten die aan hun advies ten grondslag liggen.
- (18) Het is minder noodzakelijk te verlangen dat dergelijke inlichtingen worden verstrekt wanneer de verbruiker een onderneming is die de herverzekering of de verzekering van commerciële en industriële risico's wenst.
- (19) Er is behoefte aan adequate en doeltreffende klachten- en beroepsprocedures in de lidstaten om geschillen tussen verzekeringstussenpersonen en verbruikers te beslechten, zo mogelijk met gebruikmaking van bestaande procedures.
- (20) Onverminderd het recht van de verbruikers een gerechtelijke procedure in te leiden, dienen de lidstaten openbare of particuliere instanties voor de buitengerechtelijke beslechting van geschillen aan te moedigen bij de beslechting van grensoverschrijdende geschillen samen te werken. Door een dergelijke samenwerking zou het met name voor verbruikers mogelijk worden buitengerechtelijke instanties in hun eigen lidstaat klachten over in andere lidstaten gevestigde verzekeringstussenpersonen voor te leggen,

HEBLEN DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

HOOFDSTUK I

TOEPASSINGSGBIED EN DEFINITIES

Artikel 1

Toepassingsgebied

1. In deze richtlijn zijn bepalingen opgenomen inzake de toegang tot en de uitoefening van werkzaamheden inzake de verzekeringsbemiddeling en de herverzekeringbemiddeling.

2. De lidstaten behoeven deze richtlijn niet toe te passen op personen die verzekeringsovereenkomsten aanbieden welke aan alle volgende voorwaarden voldoen:

- de overeenkomsten vereisen geen algemene of bijzondere kennis van verzekeringen;
- de overeenkomsten zijn geen levensverzekeringsovereenkomsten;
- de verzekering dekt geen aansprakelijkheidsrisico's;
- de tussenpersoon heeft een andere hoofdberoepsactiviteit dan verzekeringsbemiddeling;
- de verzekering is ondergeschikt aan de levering van een product of de verrichting van een dienst, met name wanneer een dergelijke verzekering hetzij het risico van defect, verlies of beschadiging van door die personen geleverde producten dekt hetzij een schadevergoeding omvat voor goederen in verband met een bij die personen geboekte reis;
- het bedrag van de premie is niet hoger dan 1 000 euro en de looptijd van de verzekeringsovereenkomst bedraagt minder dan één jaar.

Artikel 2

Definities

In deze richtlijn wordt verstaan onder:

- „verzekeringsonderneming”: een onderneming waaraan de overheid overeenkomstig artikel 6 van Richtlijn 73/239/EEG van de Raad⁽¹⁾ of artikel 6 van Richtlijn 79/267/EEG van de Raad⁽²⁾ een vergunning heeft verleend;
- „herverzekeringsonderneming”: een herverzekeringsonderneming in de zin van artikel 1, onder c), van Richtlijn 98/78/EG van het Europees Parlement en de Raad⁽³⁾;
- „verzekeringsbemiddeling”: de werkzaamheden die bestaan in het aanbieden van en het verstrekken van inlichtingen over verzekeringsovereenkomsten, het voorstellen, voorbereiden of sluiten van deze overeenkomsten of het verlenen van medewerking bij het beheer en de uitvoering van deze overeenkomsten, met name in het geval van een schadevordering;
- „herverzekeringsovereenkomst”: de werkzaamheden die bestaan in het aanbieden van en het verstrekken van inlichtingen over herverzekeringsovereenkomsten, het voorstellen, voorbereiden of sluiten van deze overeenkomsten of het verlenen van medewerking bij het beheer en de uitvoering van deze overeenkomsten, met name in het geval van een schadevordering;

⁽¹⁾ PB L 228 van 16.8.1973, blz. 3.

⁽²⁾ PB L 63 van 13.3.1979, blz. 1.

⁽³⁾ PB L 330 van 5.12.1998, blz. 1.

5. „verzekeringstussenpersoon”: iedere persoon die, tegen vergoeding, toegang tot de werkzaamheden van verzekeringsbemiddeling en daarmee samenhangende adviesdiensten heeft of die deze werkzaamheden uitoefent, met uitzondering van een verzekeringsonderneming of een medewerker van een verzekeringsonderneming die onder verantwoordelijkheid van die verzekeringsonderneming werkzaam is;
6. „herverzekeringstussenpersoon”: iedere persoon die, tegen vergoeding, toegang tot de werkzaamheden van herverzekeringbemiddeling en daarmee samenhangende adviesdiensten heeft of die deze werkzaamheden uitoefent, met uitzondering van een herverzekeringonderneming of een medewerker van een herverzekeringonderneming die onder verantwoordelijkheid van die herverzekeringonderneming werkzaam is;
7. „grote risico's”: risico's in de zin van artikel 5, onder d), van Richtlijn 73/239/EEG;
8. „lidstaat van herkomst”:
  - a) indien de tussenpersoon een natuurlijke persoon is, de lidstaat waar hij zijn woonplaats heeft en zijn bedrijf uitoefent;
  - b) indien de tussenpersoon een rechtspersoon is, de lidstaat waar zijn statutaire zetel is gevestigd of, indien deze rechtspersoon volgens zijn nationale recht geen statutaire zetel heeft, de lidstaat waar zijn hoofdkantoor is gevestigd;
9. „bevoegde autoriteiten”: de autoriteiten die de lidstaten overeenkomstig artikel 6 aanwijzen;
10. „duurzame drager”: elk hulpmiddel dat de klant in staat stelt tot hem persoonlijk gerichte informatie op zodanige wijze op te slaan dat hij deze gedurende een voor het doel van de informatie toereikende periode kan raadplegen en waarmee de opgeslagen informatie ongewijzigd kan worden gereproduceerd.

HOOFDSTUK II

INSCHRIJVINGSVEREISTEN

Artikel 3

Inschrijving

1. Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen worden door de in artikel 6, lid 2, omschreven bevoegde instantie in hun lidstaat van herkomst in een register of in registers ingeschreven.
2. Onverminderd artikel 4, lid 1, derde alinea, zorgen de lidstaten ervoor dat de inschrijving van verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen slechts mogelijk is indien aan de in artikel 4 genoemde vereisten inzake beroepsbekwaamheid is voldaan.

3. Ingeschreven verzekeringstussenpersonen en herverzekeringstussenpersonen hebben het recht van toegang tot en van uitoefening van de werkzaamheid van verzekeringsbemiddeling in de Gemeenschap, zowel door middel van vrije vestiging als door middel van het vrij verrichten van diensten.

4. De lidstaten zorgen ervoor dat het publiek gemakkelijk toegang tot het of de in lid 1 bedoelde register of registers heeft.

5. De verzekeringsondernemingen mogen alleen gebruik maken van de verzekerings- en herverzekeringbemiddelingsdiensten van ingeschreven verzekeringstussenpersonen en herverzekeringstussenpersonen en van de in artikel 1, lid 2, bedoelde personen.

Artikel 4

Vereisten inzake beroepsbekwaamheid

1. Verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen dienen over voldoende algemene, handels- en vakkennis en beroepsbekwaamheid te beschikken.

De lidstaten behoeven het in de eerste alinea vastgestelde vereiste niet toe te passen op alle personen die hetzij in een onderneming, hetzij voor een natuurlijke persoon die de werkzaamheid van verzekerings- of herverzekeringbemiddeling uitoefent, werkzaam zijn. De lidstaten zorgen ervoor dat de leiding van deze ondernemingen of natuurlijke personen, alsmede alle medewerkers die zich rechtstreeks met verzekerings- of herverzekeringbemiddeling bezighouden, over dergelijke kennis en bekwaamheid beschikken.

De lidstaten behoeven het in de eerste alinea vastgestelde vereiste niet toe te passen op natuurlijke personen die toegang hebben tot de werkzaamheden van verzekeringsbemiddeling en deze werkzaamheden uitoefenen, doch wier hoofdberoepswerkzaamheid een andere is dan verzekeringsbemiddeling en wier inkomen niet overwegend van verzekeringsbemiddeling afhangt. Deze personen mogen uitsluitend als bemiddelaar optreden indien een verzekeringstussenpersoon die aan het vereiste van de eerste alinea voldoet, of een verzekeringsonderneming de volledige verantwoordelijkheid voor de werkzaamheden van deze personen op zich neemt en deze tussenpersoon of onderneming hem een adequate en ter zake doende basisopleiding verstrekt.

2. Verzekeringstussenpersonen en herverzekeringstussenpersonen dienen betrouwbaar te zijn. Zij moeten met name een blanco strafblad of enig ander nationaal equivalent hebben met betrekking tot het verzekerings- en herverzekeringbedrijf en zij mogen niet voorheen failliet zijn verklaard, tenzij rehabilitatie overeenkomstig het nationaal recht heeft plaatsgevonden.

De lidstaten behoeven het in de eerste alinea vastgestelde vereiste niet toe te passen op alle personen die hetzij in een onderneming, hetzij voor een natuurlijke persoon die de werkzaamheid van verzekerings- of herverzekeringbemiddeling uitoefent, werkzaam zijn. Zij zorgen ervoor dat de leiding van deze ondernemingen of natuurlijke personen aan dit vereiste voldoet. Zij zorgen ervoor dat alle personeel dat zich rechtstreeks met verzekerings- of herverzekeringbemiddeling bezighouden, aan dit vereiste voldoet.

3. De verzekeringstussenpersonen en herverzekeringstussenpersonen dienen in het bezit te zijn van een beroepsaansprakelijkheidsverzekering of een andere vergelijkbare waarborg tegen aansprakelijkheid als gevolg van beroepsnalatigheid, voor een bedrag van tenminste 1 000 000 EUR per schadevordering, tenzij een dergelijke verzekering of vergelijkbare waarborg reeds wordt verschaft door een verzekeringsonderneming, een herverzekeringstussenpersoon of een andere onderneming namens welke de verzekeringstussenpersoon of herverzekeringstussenpersoon optreedt of bevoegd is op te treden.

4. De lidstaten treffen alle nodige maatregelen ter bescherming van de klanten tegen het onvermogen van de verzekeringstussenpersoon of herverzekeringstussenpersoon de premie aan de verzekeringsonderneming of herverzekeringstussenpersoon over te dragen of het bedrag van de schadevordering aan de verzekerde uit te keren.

Deze maatregelen kunnen een van de volgende vormen hebben:

- a) bepalingen inhoudende dat door de klant aan de tussenpersoon betaalde bedragen worden geacht aan de onderneming te zijn betaald, terwijl door de onderneming aan de tussenpersoon betaalde bedragen totdat de klant deze bedragen werkelijk ontvangt worden geacht niet aan de klant te zijn betaald;
- b) een bepaling volgens welke verzekeringstussenpersonen en herverzekeringstussenpersonen over een financiële draagkracht moeten beschikken die permanent 8 % van het jaarlijks netto inkomen van de tussenpersonen belooft, met een minimum van 15 000 EUR;
- c) een bepaling volgens welke het geld van klanten via strikt gescheiden klantenrekeningen wordt overgemaakt en van deze rekeningen in geval van faillissement geen andere schuldeisers worden uitbetaald;
- d) een bepaling volgens welke een garantiefonds moet worden opgericht.

5. Voor de uitoefening van de werkzaamheden van verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen is het noodzakelijk dat permanent aan de in dit artikel vastgestelde beroepsvereisten wordt voldaan.

6. De lidstaten zien er met name op toe dat aan de in de leden 3 en 4 vastgestelde vereisten wordt voldaan.

7. De lidstaten mogen de bovengenoemde vereisten aanscherpen of andere vereisten toevoegen voor de verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen die op hun grondgebied zijn geregistreerd.

Artikel 5

Kennisgeving van vestiging en dienstverrichting in andere lidstaten

1. Elke verzekeringstussenpersoon of herverzekeringstussenpersoon die voornemens is zijn bedrijf uit hoofde van het vrij

verrichten van diensten voor het eerst in een of meer lidstaten uit te oefenen, is gehouden de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst hiervan vooraf in kennis te stellen. Deze bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst doen, binnen een maand na deze kennisgeving, de bevoegde autoriteiten van de lidstaat of de lidstaten op het grondgebied waarvan de verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon voornemens is uit hoofde van het vrij verrichten van diensten zijn bedrijf uit te oefenen, van dit voornemen van deze verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon en van het feit dat deze persoon naar behoren is ingeschreven, mededeling.

2. De verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon kan zijn bedrijf één maand na de datum waarop hij door de lidstaat van oorsprong is ingelicht omtrent de in lid 1 bedoelde mededeling, aanvragen.

3. De autoriteiten van de lidstaat waarin de tussenpersoon uit hoofde van het vrij verrichten van diensten of van de vrijheid van vestiging zijn werkzaamheden wenst uit te oefenen, delen binnen één maand na ontvangst van de in lid 1 bedoelde mededeling, de bevoegde autoriteiten van de lidstaat van herkomst in voorkomend geval de bijzondere voorwaarden mee, waaronder het bedrijf in het algemeen belang op hun grondgebied moet worden uitgeoefend.

Artikel 6

Bevoegde autoriteiten

1. De lidstaten wijzen de bevoegde autoriteiten aan, die gemachtigd zijn zorg te dragen voor de tenuitvoerlegging van deze richtlijn. Zij stellen de Commissie van deze aanwijzing in kennis, met vermelding van een eventuele taakverdeling.

2. De in lid 1 bedoelde autoriteiten zijn openbare autoriteiten bij wet erkende instellingen of door overheidsinstanties bij een nationale wettelijke regeling daartoe uitdrukkelijk gemachtigde instellingen.

3. De betrokken autoriteiten dienen alle voor de vervulling van hun taken nodige bevoegdheden te bezitten.

Artikel 7

Sancties

1. Onverminderd artikel 1, lid 2, stellen de lidstaten passende sancties vast voor het geval dat een persoon de werkzaamheid van verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen uitoefent zonder in een van de lidstaten te zijn ingeschreven.

2. Onverminderd artikel 1, lid 2, stellen de lidstaten passende sancties vast tegen verzekerings- of herverzekeringstussenpersonen die gebruik maken van verzekerings- of herverzekeringstussenpersoonendiensten van niet in een van de lidstaten ingeschreven personen.

3. De lidstaten stellen passende sancties vast voor het geval dat een verzekerings- of herverzekeringstussenpersoon niet aan de ter uitvoering van deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen voldoet.

4. De bevoegde autoriteiten werken samen en wisselen gegevens uit over:

- a) verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen tegen wie een in lid 3 bedoelde sanctie is getroffen;
- b) nalatigheid, wangedrag of gebrekkig advies waarvoor verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen aansprakelijk werden geacht;
- c) tegen verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen ingestelde beroepsprocedures.

5. Al degenen die gehouden zijn gegevens in verband met de leden 1 tot en met 4 van dit artikel te ontvangen of te verspreiden, zijn aan het beroepsgeheim gebonden op dezelfde wijze als in artikel 16 van Richtlijn 92/49/EEG van de Raad ⁽¹⁾ en artikel 15 van Richtlijn 92/96/EEG van de Raad ⁽²⁾ is bepaald.

Artikel 8

De lidstaten zorgen voor de instelling van een faciliteit die verbruikers en andere belanghebbenden de mogelijkheid biedt klachten over verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen in te dienen.

Artikel 9

Buitengerechtelijke geschillenbeslechting

1. De lidstaten moedigen de invoering van passende en doeltreffende klachten- en beroepsprocedures voor de buitengerechtelijke beslechting van geschillen tussen verzekeringstussenpersonen en verbruikers aan, waarbij in voorkomend geval van bestaande instanties gebruik wordt gemaakt.

2. De lidstaten moedigen deze instanties aan bij de beslechting van grensoverschrijdende geschillen samen te werken.

HOOFDSTUK III

INFORMATIEVEREISTEN VOOR TUSSENPERSONEN

Artikel 10

Door de verzekeringstussenpersoon te verstrekken inlichtingen

1. Voorafgaande aan de sluiting van een overeenkomst dient de verzekeringstussenpersoon de verbruiker tenminste de volgende inlichtingen te verstrekken:

- a) zijn identiteit en adres;

⁽¹⁾ PB L 228 van 11.8.1992, blz. 1.

⁽²⁾ PB L 360 van 9.12.1992, blz. 1.

b) of hij advies verstrekt over door een groot aantal verzekeringsondernemingen geboden verzekeringsdekking, of niet. In het laatste geval deelt de verzekeringstussenpersoon de klant het aantal en de identiteit van de verzekeringsondernemingen mee waarmee hij voor elke risicocategorie zaken kan doen en doet;

c) of hij een rechtstreekse of niet-rechtstreekse deelneming van meer dan 10 % van de stemrechten en van het kapitaal van een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming bezit, dan wel of een verzekeringsonderneming, herverzekeringsonderneming of moedermaatschappij van een verzekeringsonderneming of herverzekeringsonderneming een rechtstreekse of indirecte deelneming van meer dan 10 % van de stemrechten en van het kapitaal van de verzekeringstussenpersoon bezit;

d) of hij een contractuele verplichting heeft met een of meer verzekeringsondernemingen de respectieve zaken te doen, evenals de namen van deze ondernemingen;

e) wie voor nalatigheid, wangedrag of gebrekkig advies van de tussenpersoon met betrekking tot de verzekeringsbemiddeling aansprakelijk moet worden geacht;

f) de in artikel 8, bedoelde faciliteit die verbruikers en belanghebbenden de mogelijkheid biedt klachten over verzekerings- en herverzekeringstussenpersonen in te dienen en, in voorkomend geval, over de in artikel 9 bedoelde buitengerechtelijke klachten- en beroepsprocedures;

g) het register waarin hij is opgenomen en de middelen om na te gaan of hij is ingeschreven.

2. Wanneer de verzekeringstussenpersoon verklaart dat hij verzekeringsadvies verstrekt over door een groot aantal verzekeringsondernemingen geboden verzekeringsdekking zoals bedoeld in lid 1, onder b), dient hij tenminste advies te verlenen op grond van een onpartijdige analyse van de op de markt verkrijgbare verzekeringsovereenkomsten, waardoor hij in staat is een verzekeringsovereenkomst aan te bevelen die aan de behoeften van de klant voldoet.

3. Voorafgaande aan de sluiting van een overeenkomst dient de verzekeringstussenpersoon tenminste de verlangens en behoeften van de klant vast te leggen en een toelichting te geven op de elementen waarop zijn advies is gebaseerd.

4. De in de leden 1, 2 en 3 bedoelde inlichtingen behoeven niet te worden gegeven wanneer de verzekeringstussenpersoon bemiddelt bij de verzekering van grote risico's noch in het geval van herverzekeringstussenpersonen.

Artikel 11

Voorwaarden inzake inlichtingen

1. Alle inlichtingen die de klanten op grond van artikel 10 moeten worden meegedeeld, dienen te worden verstrekt:

- a) op papier of een andere duurzame drager die voor de klant verkrijgbaar en toegankelijk is;

b) op duidelijke, nauwkeurige en voor de klant begrijpelijke wijze;

c) in een officiële taal van de lidstaat van de verbintenis, of een andere taal die door de overeenkomstsluitende partijen is afgesproken.

2. In afwijking van het bepaalde in lid 1, onder a), mogen de in artikel 10 bedoelde inlichtingen slechts mondeling worden meegedeeld indien onmiddellijke dekking noodzakelijk is of door de klant wordt verlangd.

HOOFDSTUK IV

SLOTBEPALINGEN

Artikel 12

Intrekking

Richtlijn 77/92/EEG wordt ingetrokken.

Artikel 13

De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op 31 december 2003 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de lidstaten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar deze richtlijn verwezen of wordt ernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

Artikel 14

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 15

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.
